

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

גיטין-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הזורק גט לאשתו, והיא בתוך ביתה או בתוך חצרה - הרי זו מגורשת												■
זרקו לה בתוך ביתו או בתוך חצרו, אפילו הוא עמה במטה - אינה מגורשת												■
לתוך חיקה או לתוך קלתה - הרי זו מגורשת.												■
מנא הני מילי?												▲
(דברים כ"ד) ונתן בידה - אין לי אלא ידה גגה, חצרה וקרפיפה מנין? ת"ל: ונתן, מכל מקום.	דתנו רבנן:											◇
ותניא נמי הכי גבי גב: ידו - אין לי אלא ידו גגו, חצרו וקרפיפו מנין? ת"ל: (שמות כ"ב) המצא תמצא, מכל מקום.	[תניא]											■
וצריכא דאי אשמועי' גט, משום דבעל כרחה מגרשה, אבל גב דליתיה בעל כורחיה - אימא לא ואי אשמועינן גב, משום דקנסיה רחמנא, אבל גט - אימא לא, צריכא.												■
חצרה, מה שקנתה אשה קנה בעלה												◇
בכותב לה דין ודברים אין לי בנכסיה.	ר' אלעזר:											◇
וכי כתב לה הכי מאי הוי?												◇
האומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו, ואין לי עסק בה, וידי מסולקת הימנה - לא אמר כלום	והתניא:											■
בכותב לה ועודה ארוסה וכדרב כהנא	דבי ר' ינאי:											◇
נחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר, אדם מתנה עליה שלא ירשנה וכדרבא	דאמר רב כהנא:											■
האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זו - שומעין לו.	דאמר רבא:											■
מאי כגון זו?												▲
כדרב הונא אמר רב												!
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניזונית ואיני עושה.	דאמר רב הונא אמר רב:											■
אטו ידה מי לא קניא ליה לבעל? אלא גיטה וידה באין כאחד, הכא נמי גיטה וחצרה באין כאחד.	רבא:											!
רבא, יד דאשה קא קשיא ליה? נהי דקני ליה למעשה ידה, ידה גופה מי קני ליה?	רבינא לרב אשי:											◇
רבא, יד העבד קא קשיא ליה, למ"ד בשטר על ידי עצמו, יד עבד כיד רבו דמיא אלא גטו וידו באין כאחד, ה"נ גיטה וחצירה באין כאחד.	אמר ליה: רב אשי]											!
ההוא שכיב מרע דכתב לה גיטא לדביהו בהדי פניא דמעלי שבתא ולא הספיק למיתביה לה, למחר תקף ליה עלמא, אתו לקמיה דרבא												◇
אמר להו: זילו אמרו ליה ליקניה ניהלה להווא דוכתא דיתב ביה גיטא, ותיזיל איהי ותיחוד ותפתח ותחזיק ביה	[רבא]											■
נעל, גדר, פרץ כל שהוא - הרי זו חזקה.	דתנן:											■
מה שקנתה אשה קנה בעלה	רב עיליש לרבא:											◇
איכסוף.												○
לסוף איגלי מילתא דארוסה הואי												○
אם אמרו בנשואה יאמרו בארוסה?	רבא:											!
הדר אמר רבא: לא שנא ארוסה ולא שנא נשואה, גיטה וחצירה באין כאחד.	[רבא]											!
והא אמרה רבא מעיקרא												◇
כי אמרה רבא - האאי מעשה אמרה.												!
והיא בתוך ביתה.												■
והוא, שעומדת בצד ביתה ובצד חצרה.	עולא:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-הזורק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אפילו היא בטבריא וחצרה בציפורי, היא בציפורי וחצרה בטבריא - מגורשת.	ר' אושעיא:										◊	■	◊
והא היא בתוך ביתה ובתוך חצרה קתני:											ז		
ה"ק: והיא כמי שבתוך ביתה, והיא כמי שבתוך חצרה, דכיון דחצר משתמרת לדעתה היא - מתגרשת.											!		◊
לימא בהא קמיפלגי											ז		
חצר משום ידה אתרבאי	דמר סבר: [עולא]										◊	■	ז
חצר משום שליחות אתרבאי:	ומר סבר: [ר' אושעיא]										◊	■	ז
לא, דכולי עלמא - חצר משום ידה איתרבאי											!		◊
כידה, מה ידה בסמוכה, אף חצרה בסמוכה	מר סבר: [עולא]										◊	■	!
אי מה ידה בדבוקה, אף חצרה בדבוקה	ואידך? [ר' אושעיא]										ז	!	
אלא כידה, מה ידה משתמרת לדעתה, אף חצרה המשתמרת לדעתה, לאפוקי חצרה המשתמרת שלא לדעתה.	[ר' אושעיא]										◊	■	!
ההוא גברא דזרק לה גיטא לדביתהו, הוה קיימא בחצר, אזל גיטא נפל בפיסלא												○	◊
חזינן, אי הוויא ארבע אמות על ארבע אמות - פלג ליה רשותא לנפשיה, ואי לא - חדא רשותא היא.	רב יוסף:											■	◊
במאי עסקינן?												^	
אלימא בחצר דידה												!	
כי הוי ד' אמות מאי הוי?												ז	
אלא בחצר דידיה												!	
כי לא הוי ארבע אמות מאי הוי?												ז	
לא צריכא דאושלה מקום, דחד מקום מושלי אינשי, תרי מקומות לא מושלי אינשי.												!	◊
ולא אמרן אלא דלא גבוה עשרה, אבל גבוה עשרה - אע"ג דלא הוי ארבע אמות.												■	◊
ולא אמרן אלא דלית ליה שם לוי, אבל אית ליה שם לוי, אע"ג דלא גבוה עשרה ואע"ג דלא הוי ארבע אמות.												■	◊
אפילו הוא עמה במטה כו'.													■
לא שנו אלא במטה שלו, אבל במטה שלה - מגורשת.	רבא:												■
במטה שלו - אינה מגורשת, במטה שלה - מגורשת.	תניא נמי הכי, רבי אליעזר:												■
ובמטה שלה מגורשת, כליו של לוקח ברשות מוכר הוא שמעת מינה: כליו של לוקח ברשות מוכר - קנה לוקח												ז	◊
לא צריכא דגבוה עשרה.												!	◊
והאיכא מקום כרעי?												ז	
אמקום כרעי לא קפדי אינשי.												!	◊
לתוך חיקה או לתוך קלתה - מגורשת.													■
אמאי? כליו של לוקח ברשות מוכר הוא												ז	◊
כגון שהיתה קלתה תלויה בה.	רב יהודה אמר שמואל:											◊	!
וכן אמר ר' אלעזר אמר רבי אושעיא: כגון שהיתה קלתה תלויה בה.	[ר' אלעזר אמר רבי אושעיא]:											◊	!
קשורה אע"פ שאינה תלויה.	ר' שמעון בן לקיש:											◊	!
כגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה.	רב אדא בר אהבה:											◊	!
כגון שהיה בעלה מוכר קלתות.	רב מרשיא בר רב דימי:											◊	!
מקום חיקה קנוי לה, מקום קלתה קנוי לה.	ר' יוחנן:											◊	■

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

גיטין-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ"ט דר' יוחנן? לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה.	רבא:											◊
זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה, או לתוך כל דבר שהוא כקלתה - הרי זו מגורשת.	תניא נמי הכי:											◊
כל דבר שהוא כקלתה לאיתווי מאי?												
לאיתווי תסקא דאכלה בה תמרי.												◊
אמר לה כנסי שטר חוב זה, או שמצאתו מאחוריו, קוראה והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך.												■
נתן בידה והיא ישנה, נייעורה, קוראה והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך.												■
כי אמר לה הא גיטיך מאי הוי? הוה ליה תלי גיטיך מעל גבי קרקע												◊
תלי גיטיך מעל גבי קרקע - לא אמר כלום	ואמר רבא:											◊
אימא: ששלפתו מאחוריו.												◊
שלפתו נמי, הא בעינא ונתן בידה וליכא												
לא צריכא, דערק לה חרציה ושלפתי.												◊
אמר לה כנסי שטר חוב זה, או ששלפתו מאחוריו, קראתו והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך, - דברי רבי	תניא נמי הכי: [רבי]											◊
לעולם אינו גט, עד שיטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך.	רבי שמעון בן אלעזר											◊
נתנו בידה והיא ישנה, נייעורה וקוראה והרי הוא גיטה - אינו גט, עד שיאמר לה הא גיטיך, דברי רבי	[רבי]											
עד שיטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך.	רבי שמעון בן אלעזר:											
וצריכא דאי איתמר בהך קמייתא, בההיא קאמר רבי, משום דבת איגרושי היא, אבל נתן בידה והיא ישנה דלאו בת איגרושי היא - אימא מודי ליה לרבי שמעון בן אלעזר ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר' שמעון בן אלעזר, אבל בהך - אימא מודי ליה לרבי, צריכא.												
כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו - ה"ז גט, נייעור - אינו גט, דהויא ליה חצר המשתמרת שלא לדעתה.	רבא:											◊
ישן ומשמרתו - הרי זה גט, אמאי? חצר מהלכת היא, וחצר מהלכת לא קנה												◊
וכי תימא ישן שאני												!
כל שאילו מהלך לא קנה, עומד ויושב לא קנה	והא אמר רבא:											◊
והלכתא: בכפות.												!
היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה, קרוב לה - מגורשת, קרוב לו - אינה מגורשת, מחצה על מחצה - מגורשת ואינה מגורשת.												■
וכן לענין קדושין.												■
וכן לענין החוב, אמר לו בעל חובו זרוק לי חובי וזרקו לו, קרוב למלוה - זכה המלוה, קרוב ללוה - הלוה חייב, מחצה על מחצה - שניהם יחלוקו.												■
היכי דמי קרוב לה, והיכי דמי קרוב לו?												◊
ארבע אמות שלה - זהו קרוב לה, ארבע אמות שלו - זהו קרוב לו.	רב:											◊
היכי דמי מחצה על מחצה?												◊
כגון שהיו שניהן עומדין בארבע אמות.	ר' שמואל בר רב יצחק:											◊
וליהוי הי מינייהו קדימ?												◊
וכי תימא דאתו תרוייהו בהדי הדדי												!
והא אי אפשר לצמצם												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכא בח' אמות מצומצמות עסקינן, וגט יוצא מארבע אמות שלו לד' אמות שלה.	אלא אמר רב כהנא:											◇
והא אנדי גביה									?			
הכא בשתי כיתי עדים עסקינן, אחת אומרת קרוב לו ואחת אומרת קרוב לה.	אלא רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:											◇
קרוב לה - שנינו אפילו מאה אמה, וקרוב לו - שנינו אפילו מאה אמה.	רבי יוחנן:											◇
היכי דמי מחצה על מחצה?											^	
אמר רב שמן בר אבא, לדידי מיפרשא לה מיניה דרבי יוחנן: הוא יכול לשומרו והיא אינה יכולה לשומרו - זהו קרוב לו, היא יכולה לשומרו והוא אינו יכול לשומרו - זהו קרוב לה, שניהם יכולין לשומרו, שניהם אין יכולין - זהו מחצה על מחצה.	[רב שמן בר אבא- רבי יוחנן]											◇
אמרוהו רבנן קמיה דרבי יוחנן משמיה דרבי יוחנן הכי											○	
אמר: ידעין חברין בבלאי לפרושי כי האי טעמא.	[רבי יוחנן]										○	
כל שהוא קרוב לה מלו, ובא כלב ונטלו - אינה מגורשת	תניא נמי הכי, רבי אליעזר:										■	◇
אינה מגורשת, כל היכי תינטריה ותיזיל?											?	
אלא לאו ה"ק: כל שקרוב לה מלו, ואילו בא כלב ונטלו והוא יכול לשומרו והיא אינה יכולה לשומרו - אינה מגורשת.											!	
שיננא, כדי שתשוה ותטלנו, ואת לא תעביד עובדא עד דמטי גיטא לידה.	אמר ליה שמואל לרב יהודה:											◇
הוה עובדא הכי ואצרכוה חליצה.	רב מרדכי לרב אשי:										○	
וכן לענין קדושין.												■ <
לגיטין אמרו ולא לדבר אחר.	ר' אסי אמר ר' יוחנן:											◇
וכן לענין קדושין	איתיביה רבי אבא לר' אסי:										?	◇
שאני התם, דכתי': (דברים כ"ד) ויצאה והיתה.											!	◇
וכן לענין החוב, זרוק לי חובי וזרקו לו, קרוב למלוה - זכה הלוח, קרוב ללוה - הלוח חייב, מחצה על מחצה - שניהם יחלוקו	איתיביה:											◇
הכא במאי עסקינן - דאמר ליה זרוק לי חובי ותיפטר.												◇
אי הכי, מאי למימרא?											?	
לא צריכא, דאמר ליה זרוק לי חובי בתורת גיטין.											!	◇
ואכתי מאי למימרא?											?	
מהו דתימא, מצי אמר ליה משטה אני בך, קמ"ל.											!	◇
גט בידה ומשיחה בידו, אם יכול לנתקו ולהביאו אצלו - אינה מגורשת, ואם לאו - מגורשת מאי טעמא? בעינן כריתות וליכא.	רב חסדא:											◇
היתה ידה עשויה כקטפרס וזרקו לה, אף על פי שהגיע גט לידה - אינה מגורשת.	רב יהודה:											◇
אמאי? הא כי נפיל - בארבע אמות דידיה קא נפיל											?	
בדלא נח.												◇
ותיגרש מאירא דארבע אמות											?	
ארבע אמות שאמרו, יש להן אויר או אין להן אויר?	תפשוט דבעי רבי אלעזר:										^	◇
תפשוט דאין להן אויר?											?	
הכא במאי עסקינן - בעומדת על גב הנהר, דמעיקרא לאיבוד קאי.											!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-הזורק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה, כיון שהגיע לאויר הגג - הרי זו מגורשת												■	מ
הוא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה, כיון שיצא מרשות הגג, נמחק או נשרף - הרי זו מגורשת.													עט.
והא לא מינטך												ז	ג
בגג שיש לו מעקה עסקינן.	רב יהודה אמר שמואל:											!	עט.
הכא בפחות משלשה סמוך לגג עסקינן, דכל פחות משלשה סמוך לגג - כגג דמי.	עולא בר מנשיא משמיה דאבימי:											!	עט.
הוא מלמעלה.												■	<
והא לא מינטך												ז	עט.
כגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות על העליונות.	רב יהודה אמר שמואל:											!	עט.
כגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות על העליונות.	וכן רבי אלעזר א"ר אושעיא:											!	עט.
כגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות על העליונות.	וכן עולא א"ר יוחנן:											!	עט.
כמאן? כרבי	ר' אבא לעולא:											ז	עט.
קלוטה כמי שהונחה דמיא	דאמר: [רבי]											■	עט.
אפילו תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי - אלא לענין שבת, אבל הכא משום אינטורי הוא, והא קא מינטר.	א"ל: [עולא]											!	עט.
כגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות על העליונות.	וכן ר' אסי א"ר יוחנן:											!	עט.
כמאן? כרבי	רבי זירא לר' אסי:											ז	עט.
קלוטה כמי שהונחה דמיא	דאמר: [רבי]											■	עט.
אפילו תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי - אלא לענין שבת, אבל הכא משום אינטורי הוא, והא קא מינטר.	א"ל: [ר' אסי]											!	עט.
נמחק.												■	<
לא שנו אלא שנמחק דרך ירידה, אבל נמחק דרך עלייה - לא מאי טעמא? מעיקרא לא למינח קאי.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■	עט.
נשרף.												■	<
לא שנו אלא שקדם גט לדליקה, אבל קדמה דליקה לגט - לא מ"ט? מעיקרא לשריפה קאזיל.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■	עט.
רשויות חלוקות בגיטין.	רב חסדא:											■	עט.
מנא ליה לסבא הא?	רמי בר חמא לרבא:											^	עט.
מתני' היא:	א"ל: [רבא]											!	עט.
היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה, כיון שהגיע גט לאויר הגג - הרי זו מגורשת	[מתני']											■	עט.
במאי עסקינן?												^	עט.
אילימא בגג דידה וחצר דידה												!	עט.
למה לי אויר הגג?												ז	עט.
אלא בגג דידה וחצר דידה												!	עט.
כי הגיע לאויר הגג מאי הוי?												ז	עט.
אלא פשיטא בגג דידה וחצר דידה.												!	עט.
הוא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה, כיון שיצא מרשות הגג, נמחק או נשרף - הרי זו מגורשת	אימא סיפא:											■	עט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-■</p>
מקרא-key:	

גיטין-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואי בגג דידה וחצר דידה, אמאי מגורשת?										!	ז	עט.
אלא בגג דידה וחצר דידה										!	!	עט.
רישא בגג דידה וחצר דידה, סיפא בגג דידה וחצר דידה?										ז	!	עט.
אלא לאו דאושלה מקום, דחד מקום מושלי אינשי, תרי מקומות לא מושלי אינשי.										!	!	עט.
מידי איריא? דלמא הא כדאיתא והא כדאיתא, רישא בגג דידה וחצר דידה, סיפא בגג דידה וחצר דידה.	א"ל: [רמי בר חמא]									ז		עט.
שלוש מדות בגיטין	רבא:											עט.
הא דאמר רבי: קלוטה כמי שהונחה	[רבי]									◆	■	עט.
ופליגי רבנן עליה	[רבנן]									◆	■	עט.
הני מילי לענין שבת, אבל הכא משום אינטורי הוא, והא מינטר										■		עט.
נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונח על גביו, אפילו גבוה מאה אמה - חייב, לפי שרשות היחיד עולה עד לרקיע	והא דאמר רב חסדא:											עט.
הני מילי לענין שבת, אבל הכא משום אינטורי הוא, והא לא מינטר												עט.
לא יעמוד אדם בגג זה ויקלוט מי גשמים מגגו של חברו, שכשם שדירורין חלוקין מלמטה כך דירורין חלוקין מלמעלה	והא דאמר רב יהודה אמר שמואל:											עט:
הני מילי לענין שבת, אבל לענין גט משום קפידא הוא, וכולי האי לא קפדי אינשי.												עט:
שתי חצרות זו לפנין מזו, פנימית שלה וחיצונה שלו, ומחיצות החיצונות עודפות על הפנימיות, וזרקו לה, כיון שהגיע לאויר מחיצות החיצונה - הרי זו מגורשת, מאי טעמא? פנימית גופה במחיצות החיצונה קא מינטרה מה שאין כן בקופות, שתי קופות זו בתוך זו, פנימית שלה וחיצונה שלו, וזרקו לה, אפילו הגיע לאויר פנימית - אינה מגורשת, מאי טעמא? דהא לא נח.	אביי:											עט:
וכי נח מאי הוי? כליו של לוקח ברשות מוכר הוא											ז	עט:
הכא במאי עסקינן - בקופה שאין לה שוליים.											!	עט:
פוטר אדם אשתו בגט ישן	בית שמאי:											עט:
אוסרין.	בית הלל:											עט:
ואיזהו גט ישן? כל שנתייחד עמה מאחר שכתבו לה.												עט:
במאי קמפלגי?												עט:
לא אמרינן: גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה?	ב"ש סברי:									◆	!	עט:
אמרינן: גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה.	וב"ה סברי:									◆	!	עט:
אם נישאת - לא תצא.	ר אבא אמר שמואל:									◆	■	עט:
אם נתגרשה - תינשא לכתחלה.	וא"ד-א"ר אבא אמר שמואל:									◆	■	עט:
כתב לשום מלכות שאינה הוגנת, לשום מלכות מדי, לשום מלכות יון, לבנין הבית, לחורבן הבית, היה במזרח וכתב במערב, במערב וכתב במזרח - תצא מזה ומזה, וצריכה גט מזה ומזה												עט:
ואין לה לא כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה, אם נטלה מזה ומזה תחזיר והולד ממזר מזה ומזה												עט:
ולא זה וזה מטמאין לה												עט:
ולא זה וזה זכאין לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה												עט:
היתה בת ישראל - נפסלת מן הכהונה, בת לוי - מן המעשר, בת כהן - מן התרומה												עט:
ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשים כתובתה												עט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

גיטין-הזורק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
ואם מתו - אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין.													■
שינה שמו ושמה, שם עירו ושם עירה - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה.													■
כל עריות שאמרו צרותיהן מותרות, הלכו הצרות האלו ונישאו ונמצאו אלו איילונית - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה.													■
הכונס את יבמתו, והלכה צרתה ונישאת לאחר, ונמצאת זו שהיתה איילונית - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה.													■
כתב סופר גט לאיש ושובר לאשה, וטעה ונתן גט לאשה ושובר לאיש ונתנו זה לזה, ולאחר זמן הרי הגט יוצא מיד האיש ושובר מיד האשה - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה	[ת"ק]											◇	■
אם לאלתר יצא - אין זה גט, אם לאחר זמן יצא - הרי זה גט, לא כל הימנו מן הראשון לאבד זכותו של שני.	רבי אלעזר:											◇	■
מאי מלכות שאינה הוגנת?												◇	▲
מלכות הרומיים.												◇	!
ואמאי קרי לה מלכות שאינה הוגנת?												▲	
משום דאין להם לא כתב ולא לשון.												◇	!
מפני מה תקינו מלכות בגיטין? משום שלום מלכות.	עולא:											◇	■
ומשום שלום מלכות תצא והולד ממזר?												?	
אין, ר"מ לטעמיה												!	■
כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין - הולד ממזר.	דא"ר המנונא משמיה דעולא, אומר היה ר"מ:											◇	!
לשום מלכות יון.													■
וצריכא דאי אשמעינן מלכות שאינה הוגנת, משום דמליכא, אבל מלכות מדי ומלכות יון מאי דהוה הוה ואי אשמעינן מלכות מדי ומלכות יון, משום דמלכותא הוה, אבל בנין הבית מאי דהוה הוה ואי אשמעינן בנין הבית, דאמרי: קמדכרי שבחיהו, אבל חורבן הבית דצערא הוא - אימא לא, צריכא.												◇	■
היה במזרח וכתב במערב.													■
מאן?													▲
אילימא בעל													!
היינו שינה שמו ושמה, שם עירו ושם עירה													?
אלא לאו סופר, כדאמר להו רב לספריה, וכן אמר להו רב הונא לספריה: כי יתביתו בשילי כתובו בשילי, ואע"ג דמימסרן לכו מילי בהיני, וכי יתביתו בהיני כתובו בהיני, ואע"ג דמימסרן לכו מילי בשילי.	[רב וכן רב הונא]											◇	!
זו דברי ר"מ, אבל חכמים אומרים: אפילו לא כתב אלא לשם סנטר שבעיר - הרי זו מגורשת.	רב יהודה אמר שמואל:												◇
ההוא גיטא דהוה כתיב ביה לשם איסטנדרא דבשכר, שלחה רב נחמן בר רב חסדא לקמיה דרבה: כי האי גוונא מאי?													▲
שלח ליה: בהא אפילו ר"מ מודי													◇
מאי טעמא?													▲
מאותה מלכות הוא.													!
ומאי שנא מסנטר שבעיר?													▲
התם זילא להו מילתא, הכא שביחא להו מילתא.													!
זו דברי ר"מ, אבל חכמים אומרים: הולד כשר	ר' אבא אמר רב הונא אמר רב:												◇
ומודים חכמים לר"מ, שאם שינה שמו ושמה, שם עירו ושם עירה - שהולד ממזר.													◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

גיטין-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שינה שמו ושמה, שם עירו ושם עירה - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה	רב אשי, אף אנן נמי תנינא:											◊
הא מאן קתני לה?		^										
אילימא ר"מ		!										
ליערבינהו וליתנינהו		ז										
אלא ש"מ רבנן, ש"מ.		!										◊
כל עריות שאמרו כו'.												◻
נישאו אין, זינו לא												◊
לימא תיהוי תיובתא דרב המנונא								ז				
שומרת יבם שזינתה - אסורה ליבמה	דאמר רב המנונא:											◊
לא, נישאו וה"ה לזינו, והאי דקתני נישאו? לישנא מעליא נקט.								!				◊
נישאו וה"ה לזינו	ואיכא דאמרי:											◊
לימא מסייע ליה לרב המנונא								ז				◊
שומרת יבם שזינתה - אסורה ליבמה	דא"ר המנונא:											◊
לא, נישאו דווקא, משום דמיחלפא באשה שהלך בעלה למדינת הים.								!				◊
הכונס את יבמתו כו'.												◻
וצריכא דאי אשמעינן בהך קמייתא, משום דלא איקיים מצות יבום, אבל הכא דאיקיים מצות יבום - אימא לא ואי אשמעי' הכא, משום דקא רמיא קמיה, אבל התם דלא רמיא קמיה - אימא לא, צריכא.												◻
כתב הסופר וטעה ונתן גט לאשה ושובר וכו'	[ת"ק]											◻
אם לאלתר יצא וכו'.	ר"א:											◻
היכי דמי לאלתר, והיכי דמי לאחר זמן?												^
כל זמן שיושבין ועסקין באותו ענין - זהו לאלתר, עמדו - זהו לאחר זמן	רב יהודה אמר שמואל:											!
לא נישאת - זהו לאלתר, נישאת - זהו לאחר זמן.	רב אדא בר אהבה:											!
לא כל הימנו מן הראשון לאבד זכותו של שני	תנן:											◻
בשלמא לרב אדא בר אהבה - היינו דקתני שני, אלא לשמואל מאי שני?								ז				
זכות הראויה לשני.								!				◊
כתב לגרש את אשתו ונמלך, ב"ש אומרים: פסלה מן הכהונה	[ב"ש]											◻
אע"פ שנתנו לה על תנאי ולא נעשה התנאי - לא פסלה מן הכהונה.	ב"ה											◻
ילמדנו רבינו, יצא עליו קול איש פלוני כהן כתב גט לאשתו, ויושבת תחתיו ומשמשותו, מהו?	שלח ליה רב יוסף בריה דרב מנשה מדויל לשמואל:											^
שלח ליה: תצא, והדבר צריך בדיקה.	[שמואל]											!
מאי היא?												^
אילימא דאי מבטלינן קלא או לא מבטלינן								!				
והא נהרדעא אתריה דשמואל היא, ובנהרדעא לא מבטלי קלא								ז				
אלא דאי קרו לנתינה כתיבה.												!
וכי קרו לנתינה כתיבה, לכתובה גופה מי לא קרו לה כתיבה?								ז				

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

גיטין-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין, דאי מיגליא מילתא דקרו לנתינה כתיבה, דלמא נתן קאמרי.											!	◇
תצא											?	◇
כל קלא דבתר נישואין לא חיישנן ליה	והא"ר אשי:										?	◇
מאי תצא? נמי תצא משני.											!	◇
א"כ, אתה מוציא לעז על בניו של ראשון											?	◇
כיון דמשני הוא דמפקינן לה ומראשון לא מפקינן לה, אתי למימר: סמוך למיתה גרשה.											!	◇
בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים - ב"ש, דורות האחרונים - רבי דוסא	רבב"ח א"ר יוחנן משום רבי יהודה בר אילעי:											◇
שבויה אוכלת בתרומה, דברי ר' דוסא, א"ר דוסא: וכי מה עשה לה ערבי זה, מפני שמיעך לה בין דדיה פסלה מן הכהונה?	דתניא: [ר' דוסא]											◇
בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים מכניסין פירותיהן דרך טרקסמן כדי לחייבן במעשר, דורות האחרונים מכניסין פירותיהן דרך גגות ודרך קרפיות כדי לפוטרן מן המעשר	ואמר רבב"ח א"ר יוחנן משום ר' יהודה בר אילעי:											◇
אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית, שנאמר: (דברים כ"ו) בערתי הקדש מן הבית	דאמר רבי ינאי:										◇	◇
אפילו חצר קובעת, שנאמר: (דברים כ"ו) ואכלו בשעריך ושבעו.	רבי יוחנן:										◇	◇
המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, ב"ש אומרים: אינה צריכה הימנו גט שני	[ב"ש]										◇	◇
ובה"א: צריכה הימנו גט שני.	בה"א:										◇	◇
אימתי? בזמן שנתגרשה מן הנשואין.												◇
ומודים, בנתגרשה מן האירוסין - שאינה צריכה הימנו גט שני, מפני שאין לבו גס בה.												◇
מחלוקת - בשראווה שנבעלה	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											◇
אדם עושה בעילתו בעילת זנות	דב"ש סברי:											◇
אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות	וב"ה סברי:											◇
אבל לא ראוה שנבעלה - דברי הכל אינה צריכה הימנו גט שני.												◇
ומודים, בנתגרשה מן האירוסין - שאינה צריכה הימנו גט שני, שאין לבו גס בה	תנן:											◇
ואי בשראווה שנבעלה, מה לי מן האירוסין ומה לי מן הנשואין												◇
אלא מתני' בשלא ראוה שנבעלה, ור' יוחנן דאמר כי האי תנא												◇
לא נחלקו ב"ש וב"ה על שלא ראוה שנבעלה - שאינה צריכה הימנו גט שני, על מה נחלקו? על שראווה שנבעלה	דתניא, א"ר שמעון בן אלעזר:											◇
אדם עושה בעילתו בעילת זנות	שבש"א:											◇
אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות.	ובה"א:											◇
ומתני' דאוקימנא בלא ראוה שנבעלה, במאי פליגי?												◇
דאיכא עדי יחוד וליכא עדי ביאה												◇
לא אמר' הן הן עדי יחוד והן הן עדי ביאה	ב"ש סברי:											◇
אמרינן הן הן עדי יחוד והן הן עדי ביאה	וב"ה סברי:											◇
ומודים בנתגרשה מן האירוסין - שאינה צריכה הימנו גט שני, דכיון דאין לבו גס בה, לא אמרינן הן הן עדי ביאה.												◇
ומי אמר ר' יוחנן הכי?												◇
הלכה כסתם משנה, ואוקימנא למתניתין בשלא ראוה שנבעלה	והאמר רבי יוחנן:											◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמוראי נינהו ואלביא דרבי יוחנן.											!	◇
כנסה בגט קרח - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה.												ג
גט קרח - הכל משלימין עליו, דברי בן ננס	[בן ננס]											◇
אין משלימין עליו אלא קרובים הראויין להעיד במקום אחר.	ר"ע:											◇
ואיזהו גט קרח? כל שקשריו מרובין מעדיו.												◇
מ"ט דגט קרח?												ג
גזירה משום כולכם.											!	◇
גט קרח - הכל משלימין עליו.	[בן ננס]											<
ור"ע, עבד מאי טעמא לא? דאתו למימר כשר לעדות, קרוב נמי אתו למימר כשר לעדות.												◇
אלא עבד היינו טעמא, דדלמא אתו לאסוקיה ליוחסין.											!	◇
גזלן דבר יוחסין הוא ליתכשר.											!	◇
אין משלימין עליו אלא קרובים הראויין להעיד במקום אחר קרוב אין, גזלן לא.	אלמה תנן, ר"ע:										!	◇
אלא עבד היינו טעמא, דאתו למימר שחרורי שחרריה, גזלן נמי אתו למימר תשובה עבד, קרוב מאי איכא למימר? קרוב, כולי עלמא ידעי דקרוב הוא.											!	◇
גט קרח - קשריו שבעה ועדיו ששה, ששה ועדיו חמשה, חמשה ועדיו ארבעה, ארבעה ועדיו שלשה, עד כאן מחלוקת בן ננס ור"ע, אבל קשריו שלשה ועדיו שנים - דברי הכל אין משלימין עליו אלא קרוב.	ר' זירא אמר רבה בר שאילתא א"ר המנונא סבא א"ר אדא בר אהבה: א"ל רבי זירא לרבה בר שאילתא:											◇
מכדי כל שלשה במקושר כשנים בפשוט דמי, מה התם קרוב לא, אף הכא נמי קרוב לא.											!	◇
אף לדידי קשיא לי ושאלתיה לרב המנונא, ורב המנונא לרב אדא בר אהבה	אמר ליה: [רבה בר שאילתא]										!	◇
הנח לשלשה במקושר, דלאו דאורייתא.	וא"ל: [רב אדא בר אהבה]										!	◇
גט קרח - קשריו שבעה ועדיו ששה, ששה ועדיו חמשה, חמשה ועדיו ארבעה, ארבעה ועדיו שלשה, עד כאן מחלוקת בן ננס ורבי עקיבא	תניא נמי הכי:											◇
השלמים עליו עבד - בן ננס אומר: הולד כשר	[בן ננס]											◇
הולד ממזר	ורבי עקיבא											◇
אבל קשריו שלשה ועדיו שנים - דברי הכל אין משלימין עליו אלא קרוב.												◇
כשר.	רב יוסף מתני:											◇
קרוב	והתניא:										!	◇
תני: כשר.	רב פפא:										!	◇
לא הוכשרו בו אלא עד אחד קרוב בלבד, אבל תרי לא, דלמא אתי לקיומי בתרי קרובים וחד כשר.	רבי יוחנן:											◇
מתניתא נמי דיקא, דקא מדלג ותני חד חד, שמע מינה.	רב אשי:											◇
שמע מינה, האי קרוב חתים אי בעי בין בתחילה בין באמצע בין בסוף ממאי? מדלא קבע ליה מקום	אביי:											◇
ושמע מינה, מכל תלתא מקיימינן ולא בעינן רצופין, דאי סלקא דעתך בעינן רצופין, לקבע ליה מקום להאי קרוב בתחילה או באמצע או בסוף, ולכשר ביה טובא.	[אביי]											◇
כי אתו לקמיה דרבי אמי, אמר ליה: צא והשלמים עליו עבד מן השוק.	[רבי אמי]											◇
הדרן עלך הזורק												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-המגרש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המגרש את אשתו, ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני - ר' אליעזר מתיר אוסרים.	[רבי אליעזר]											פב.
כיצד יעשה? יטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם.	חכמים:											פב.
כתבו בתוכו, אע"פ שחזר ומחקו - פסול.												פב.
האי אלא, חוץ הוא או על מנת הוא? חוץ הוא, ובהוץ הוא דפליגי רבנן עליה דר' אליעזר, דהא שייר לה בגט, אבל בעל מנת מודו ליה, מידי דהוה אכל תנאי דעלמא, או דלמא על מנת הוא, ובע"מ הוא דפליג ר' אליעזר אדרבנן, אבל בחוץ מודה, דהא שייר לה בגט?	איבעיא להו:											פב.
כל הבתים מטמאין בנגעים אלא של עובדי כוכבים	רבינא, ת"ש:											פב.
אי אמרת בשלמא חוץ הוא - שפיר, אלא אי אמרת על מנת הוא, על מנת דלא מיטמו בתי עובדי כוכבים הוא דמיטמו בתי ישראל, הא מיטמו בתי עובדי כוכבים לא מטמאי בתי ישראל?												פב.
ועוד, בתי עובדי כוכבים מי מטמאי?												פב.
(ויקרא י"ד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם - ארץ אחוזתכם מטמאה בנגעים, ואין בתי עובדי כוכבים מטמאין בנגעים	והתניא:											פב.
אלא שמע מינה חוץ הוא, ש"מ.												פב.
מתני' דלא כי האי תנא												פב.
לא נחלקו רבי אליעזר וחכמים על המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני - שאינה מגורשת, על מה נחלקו? על המגרש את אשתו ואמר לה, הרי את מותרת לכל אדם על מנת שלא תנשאי לפלוני, שר"א מתיר לכל אדם חוץ מאותו האיש, וחכמים אוסרים.	דתניא, אמר ר' יוסי בר' יהודה:											פב.
מאי טעמא דר"א?												פב:
מידי דהוה אכל תנאי דעלמא.												פב:
ורבנן?												פב:
כל תנאי דעלמא לא שייר ליה בגט, הכא שייר לה בגט.	[רבנן]											פב:
ומתני' דאוקימנא בחוץ, מאי טעמא דר"א?												פב:
אמר קרא: (דברים כ"ד) ויצאה מביתו והלכה לאיש אחר, אפילו לא התירה אלא לאיש אחר - הרי זו מגורשת.	רבי ינאי משום זקן אחד:											פב:
ורבנן?												פב:
האי איש - לכל איש ואיש.	[רבנן]											פב:
טעמא דר"א מהכא: (ויקרא כ"א) ואשה גרושה מאישה לא יקחו - אפילו לא נתגרשה אלא מאישה נפסלה מן הכהונה, אלמא הוי גיטא.	רבי יוחנן:											פב:
ורבנן?												פב:
איסור כהונה שאני.	[רבנן]											פב:
בקידושין היאך?	בעי רבי אבא:											פב:
תיבעי לר"א, תיבעי לרבנן												פב:
תיבעי לר"א, עד כאן לא קאמר רבי אליעזר הכא - אלא משום דכתיבי קראי, אבל התם קנין מעליא בעינן, או דלמא ויצאה והיתה?												פב:
תיבעי לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן הכא - אלא דבעינן כריתות וליכא, אבל התם קנין כל דהו, או דלמא ויצאה והיתה?												פב:
לבתר דאיבעיא ליה הדר פשטה: בין לרבי אליעזר בין לרבנן, בעינן ויצאה והיתה.	[רבי אבא]											פב:
אם תמצא לומר איתא לדרבי אבא, בא ראוברן וקידשה חוץ משמעון, ובא שמעון וקידשה חוץ מראובן, ומתו שניהם - מתיבמת ללוי, ואין אני קורא בה אשת שני מתים, מאי טעמא? קידושי דראובן אהנו, קידושי דשמעון לא אהנו.	אביי:											פב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

גיטין-המגרש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואלא אשת שני מתים היכי משכחת לה?												פב: ♣
כגון שבא ראובן וקידשה חוץ משמעון, ובא שמעון וקידשה סתם, דקידושי ראובן אהנו למיסרא אעלמא, וקידושי דשמעון אהנו למיסרא אראובן.												פב: ♣
אמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מראובן ושמעון, וחזר ואמר לה לראובן ושמעון, מהו? מי אמרינן מאי דאסר שרא, או דלמא מאי דאסר שרא ומאי דשרא אסר?	בעי אביי:											פב: ♣
אם תמצא לומר מאי דאסר שרא, לראובן מהו? לראובן והוא הדין לשמעון, והאי דקאמר לראובן - משום דפתח ביה, או דלמא לראובן דוקא?												פב: ♣
ואם תמצא לומר לראובן דוקא, לשמעון מהו? לשמעון וה"ה לראובן, והאי דקאמר שמעון - משום דסליק מיניה, או דלמא לשמעון דוקא?												פג: ♣
אף לשמעון, מהו? אף אראובן קאי, או דלמא אף אעלמא קאי?	בעי רב אשי:											פג: ♣
תיקו.												פג: ♣
לאחר פטירתו של ר"א, נכנסו ארבעה זקנים להשיב על דבריו, אלו הן: רבי יוסי הגלילי, ור"ט, ורבי אלעזר בן עזריה, ור"ע.	ת"ר:											פג: ♣
הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה שנאסרה עליו, ומת בלא בנים, לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה? הא למדת, שאין זה כריתות.	נענה ר"ט ואמר:											פג: ♣
היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה? האסור אסור לכל, והמותר מותר לכל הא למדת, שאין זה כריתות.	נענה רבי יוסי הגלילי ואמר:											פג: ♣
כריתות - דבר הכורת בינו לבניה, הא למדת, שאין זה כריתות.	נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר:											פג: ♣
הרי שהלכה זו ונישאת לאחד מן השוק והיו לה בנים, ונתארמלה או נתגרשה, ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו, לא נמצא גט בטל ובניה ממזרים? הא למדת, שאין זה כריתות.	נענה ר"ע ואמר:											פג: ♣
דבר אחר: הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן, ומת המגרש, לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם? וק"ו: מה גרושה שהיא קלה - אסורה בשביל צד גירושין שבה, אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת, שאין זה כריתות.	[רבי עקיבא]											פג: ♣
אין משיבין את הארי לאחר מיתה.	אמר להן רבי יהושע:											פג: ♣
כולהו אית להו פירכא, לבר מדר' אלעזר בן עזריה דלית ליה פירכא.	רבא:											פג: ♣
רואה אני את דברי ר' אלעזר - בן עזריה מדברי כולן.	תניא נמי הכי, א"ר יוסי:											פג: ♣
הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה שנאסרה עליו, ומת בלא בנים, לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה? עוקר, איהו עקר?	אמר מר, נענה ר"ט ואמר:											פג: ♣
אלא מתנה לעקור דבר מן התורה.												פג: ♣
מתנה, מי קאמר לה? לא סגי לה דלא מינסבא ליה לאחיה דהווא גברא?												פג: ♣
אלא גורם לעקור דבר מן התורה.												פג: ♣
גורם, אלא מעתה, בת אחיו לא ישא, שמא ימות בלא בנים, ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה.												פג: ♣
היינו פירכא.												פג: ♣
ובמאי?												פג: ♣
אילמא בחוץ.												פג: ♣
משרא שרא ר"א												פג: ♣
במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, והלכה וניסת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה, שמותרת לזה שנאסרה עליו.	דתניא, מודה ר"א:											פג: ♣
אלא בעל מנת.												פג: ♣
היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה? האסור אסור לכל, והמותר מותר לכל.	נענה ר' יוסי הגלילי ואמר:											פג: ♣

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המגרש	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator									
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ולא? והרי תרומה וקדשים, שאסורה לזה ומותרת לזה										ז	◇	פג.
באיסור אשה קא אמרינן.										!		פג.
והרי עריות										ז		פג.
באישות קאמרינן.										!	◇	פג.
הרי אשת איש										ז	◇	פג.
היינו פירכא.										!	◇	פג.
ובמאי?										^	◇	פג.
אילימא בעל מנת										!		פג.
הרי הותרה אצלו בזנות										ז		פג.
אלא בחוץ.										!	◇	פג.
הרי שהלכה זו ונישאת לאחד מן השוק והיו לה בנים, ונתארמלה או נתגרשה, ועמדה ונשאת לזה שנאסרה עליו, לא נמצא גט בטל ובניה ממזרין?	נענה ר"ע ואמר:									ז	◇	< פג.
אי הכי, בכולה חנאי דעלמא נמי לא תנסיב, דלמא לא מקיימא ליה לתנאיה, ונמצא גט בטל ובניה ממזרין										ז	◇	פג.
היינו פירכא.										!	◇	פג.
ובמאי?										^	◇	פג.
אילימא בחוץ										!		פג.
משרא שרא ר"א										ז		פג.
במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, והלכה ונשאת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה, שמותרת לזה שנאסרה עליו	דתניא, מודה היה ר"א:									ז	■	פג.
אלא בעל מנת.										!	◇	פג.
דבר אחר: הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן, ומת המגרש, לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם? וקל וחומר: ומה גרושה שהיא קלה - אסורה משום צד גירושין שבה, אשת איש חמורה לא כל שכן.										ז	◇	< פג.
ובמאי?										^	◇	פג.
אילימא בעל מנת										!		פג.
הרי גרושה אצלו בזנות										ז		פג.
אלא בחוץ.										!	◇	פג.
ור"ע, אי חוץ סבירא ליה, לותיב חוץ ואי על מנת ס"ל, לותיב על מנת										ז		פג.
ר"ע שמיע ליה דאיכא דאמר חוץ ואיכא דאמר על מנת, מ"ד חוץ - האי פירכא, ומ"ד על מנת - האי פירכא.										!	◇	פג.
ומאי פירכא?										^	◇	פג.
אי נימא איסור כהונה שאני										!	◇	פג.
הא ר"א נמי מאיסור כהונה קא מייתי ליה										ז	◇	פג.
רבא, כרבי ינאי משום זקן אחד קא מתני.										!	◇	פג.
אין משיבין את הארי לאחר מיתה.	אמר להן ר' יהושע:									!	◇	< פג.
למימרא, דר' יהושע כוותיה סבירא ליה, והא איהו נמי מיפרך קפרינן										ז		פג.
לדידי נמי אית לי פירכא, מיהו בין לדידי בין לדידכו - אין משיבין את הארי לאחר מיתה.	ה"ק להו: [רבי יהושע]									!	◇	פג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-■</p>
מקרא-key:	

גיטין-המגרש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומאי פירכא דר' יהושע?												פג
מקיש קודמי הויה שניה לקודמי הויה ראשונה, מה קודמי הויה ראשונה דלא אגידא באיניש אחרינא, אף קודמי הויה שניה דלא אגידא באיניש אחרינא.	דתניא, א"ר יהושע:									!		פג
במגרש אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, והלכה ונישאת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה, שמותרת לזה שנאסרה עליו.	גופא: מודה ר"א:											פג
היכן מצינו שזה אוסר וזה מתיך	השיב ר"ש בר אלעזר תשובה לדברי ר"א:										ז	פג
ולא? והרי יבמה, דבעל אוסר ויבם מתיך											ז	פג
התם יבם הוא קא אסר לה, דאי מבעל הא שריא וקיימא.											!	פג
הרי נדרים, דנודר אוסר וחכם מתיך											ז	פג
אין חכם מתיר כלום אלא בחרטה.	הא א"ר יוחנן:										!	פג
הרי הפרת הבעל, דאשה נודרת ובעל מיפך											ז	פג
התם כדרב פנחס משמיה דרבא											!	פג
כל הנודרת - על דעת בעלה היא נודרת.	דאמר רב פנחס משמיה דרבא:										!	פג
כריתות - דבר הכורת בינו לבניה, הא למדת שאין זה כריתות.	נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר:										ז	פג
ורבנן האי כריתות מאי עבדי ליה?											ז	פג
מיבעי להו לכדתניא:	[רבנן]										!	פג
ה"ז גיטך ע"מ שלא תשתי יין, ע"מ שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות, שלשים יום - ה"ז כריתות.	[דתניא]										!	פג
ואידך?											ז	פג
מכרת כריתות נפקא.	[רבי אלעזר בן עזריה]										!	פג
ואידך?											ז	פג
כרת כריתות לא דרשי.	[רבנן]										!	פג
ה"ז גיטך ע"מ שלא תשתי יין כל ימי חיי - אין זה כריתות, כל ימי חיי פלוני - ה"ז כריתות.	רבא:										!	פג
מאי שנא חיי פלוני? דדלמא מאית ומקיימא ליה לתנאיה, חיי דידיה נמי, דלמא מאית ומקיימא ליה לתנאיה.											ז	פג
אלא אימא: כל ימי חייכי - אין זה כריתות, כל ימי חיי או חיי פלוני - ה"ז כריתות.											!	פג
היום אי את אשתי ולמחר את אשתי, מהו?	בעא מיניה רבא מרב גחמן:										!	פג
תיבעי לר' אליעזר, תיבעי לרבנן											!	פג
תיבעי לרבי אליעזר:											!	פג
עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם - אלא דלמאן דקא שרי קא שרי לעולם, אבל הכא לא, או דלמא לא שנא?											!	פג
תיבעי לרבנן:											!	פג
עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא דלא פסקה מיניה לגמרי, אבל הכא כיון דפסקה - פסקה?											!	פג
בתר דבעיא הדר פשטה: מסתברא, בין לרבי אליעזר בין לרבנן, כיון דפסקה - פסקה.	[רבא]										!	פג